vbi tam neceſſarius eſt ꝓpter executiões
iuſticie ſue non inuenieť. Amp̄.cui et
regibus magnis ⁊ inditis defuerunt vni
ꝗ inſtruméta penalia ad executionem iu
ſtaruꝫ vindictaꝝ in maleficos. Quãtofoꝛ
tius igitur non deerũt regi regum omni-
um. Quia igiť talis ignis neceſſarius eſt
ad executióꝫ iuſticie creatoꝛis in ꝑuerſos
⁊ incoꝛrigibiles qui ſicut alibi didiciſti pe
na ꝑpetua eſt neceſſe ē non ſolum ignem
hm̄oi futurum eſſe ſed etiam ab eo tem-
poꝛe factum eē quo ipſum requiuit dei iu-
ſticia ꝓpter vſum iſtũ. Quare ab eo tem-
poꝛe quo ceperũt eē qui igne hm̄oi digni
eſſent. Dico etiã quia ſi factus ab eo tem-
poꝛe non fuiſſet. faciẽdus tamen eſſet cre-
atoꝛi in iudicio futuro alioqn iuſticia ipi-
us deeſſet vel executio vel executióis ce-
leritas. Turpe nanqꝫ eēt non mediocriter
creatoꝛi ⁊ omnino nõ decens gloꝛiã ipſiꝰ
vt vl defectũ inſtrumentoꝝ hm̄oi vl' retar
dationem executióis ſue eiuſdem iuſticia
paciať. Nec dubiuꝫ ē tibi iam ex alijs qm̄
pena hm̄oi hominũ perpetua ſit. Qua-
propter neceſſe ē ignem hm̄oi et parcere
eis a conſumptióe coꝛpoꝛum ſuoꝝ et non
parcere a toꝛmento ꝑſertim cũ ad hoc tan
tum creatꝰ ſit nec eſt multũ mirabile hoc
cum etiã ignis qui apud nos ē in purga-
tione metalloꝝ et non parcat ad mixti eo
rum ſoꝛdibꝰ parcat autē puris ſubſtantijs
ipſoꝝ. De hm̄oi etiam igne iam dixi tibi
quia ſepe ⁊ coꝛpibus ⁊ animabꝰ per vtu-
tem creatoꝛis pepcit vt nec toꝛmentũ ani-
mabus eoꝝ nec coꝛpibus aliquã leſioneꝫ
intulerit. Alias etiã didiciſti vicꝫ in tracta
tu p̄mo ſapiẽtialis diuinaliſqꝫ magiſterij
vtutes om̄es naturales ſic teneri benepla
cito creatoꝛis vt non influãt operationes
ſuas niſi cũ creatoꝛ voluerit et q̃tenus et
q̃do voluerit. ⁊ audiuiſti eum tenuiſſe ⁊ a-
quam et ignē ita vt non influerēt operati
ones ſuas que ſunt cõbuſtiões ⁊ influxio
nes et immerſiões et hoc legis in ſmoni-
bus autẽticis ꝓphetaꝝ hebꝛeoꝝ. Multo
autem plura et maioꝛa in lege ⁊ doctrina
xpianoꝝ et p̄cipue in narratióibus mira-
culoꝝ ſuoꝛum q̃s ſepe conſului tibi inſpi-
cere qm̄ multipliciter adiuuãt philoꝛophi
am nobilem ⁊ ſublimē. Gens autem ſar-
racenoꝝ ipſo legis latoꝛe eoꝝ teſtante nõ
habꝫ nec habuit miracula ⁊ cauſa tibi no
ta eſt et alijs que de lege gentis illius per
me didiciſti.

Ys igiť ita ſe habētibus cõueniēs
b eſt poſt hoc declarare tibi gloꝛiaꝫ
coꝛpoꝝ gloꝛificandoꝝ et hoc fa-
ciam ex ratione et ꝑtibus ſuis. Dico igiť
quia gloꝛia ſm intentionē ⁊ doctrinã xpi
anoꝝ apõ quos ſolos de ea ſmo eſt alijs
eñ gentibus nullatenꝰ innotuiſſe videť ē
inqꝫ gloꝛia ſtatꝰ ſeu diſpoſitio omniũ ſta
tui nature in creatoꝛis lõge ſuper eminēs
⁊ totus mirabilis In coꝛpibus autē ſpũa
litati ſimilitudine multa ꝑimus ſicut au
diuiſti in p̄cedētibꝰ ꝙ ꝓpter hanc cauſaꝫ
in lege ⁊ doctrina xpianoꝝ ſpũalia dicta
ſunt coꝛpa huiuſmõi primum qdem ꝓpť
ſubtilitatem ſubſtãtie ipoꝝ deinde ꝓpter
velocitatē ſiue agilitatem qua pari facili-
tate ſe transferunt habentes eas ſi volue-
rint qꝛ ſpũales ſubſtãtie a cogitatu i cogi-
tatum. De hoc tamē aliquid audies in ſe
quentibus. Tercio ꝓpter incõſumptibili
tatem atꝫ ſtabilitatē ſubſtãtie ſue per quã
ꝓhibentur indigere nutrimēto. Quarto
qm̄ in palpabilia ⁊ inuinſibilia ſunt et in
ſenſibilia omino ſenſibus noſtris ꝓut ſť
in ſtatu miſerie iſtius niſi ſeipſi gloꝛificati
homines mõ quem ipſi noꝛũt vel cognitu-
turi ſunt ſe ad hoc accomodauerint ⁊ ad
aptauerint hoc eñ qbuſdã dei electis atꝫ
dilectis etiã in iſta miſeria diuino mune-
re ꝯceſſum eſt vicꝫ vt nec videreńť nec ſen
tirentur. niſi cũ vellēt. Sicut legitur in nar
rationibꝰ miraculoꝝ gentis xpianoꝝ ⁊ in
operibus magoꝝ tam naturalium ꝗ ma
leficoꝝ de rebus hm̄oi multa inueniũtur
Tu etiã vides in ſole ꝙ viſui noſtro ꝑ nu
bem interpoſitã coaptatur ita vt meliꝰ iu
dicent homies ſe videre illum ꝗ de tecto
ad nudum fulgoꝛe ſuo. Uerum ſi gloꝛi-
ficati hoies apõ nos videnť aut aliter ſen
tirentur merito dubitari poſſet an ipi ful
goꝛem ſuũ ſi viſibꝰ noſtris tēperarent vt
hoc ſolũ ſui fulgoꝛis in oculos noſtros in
fluerēt ꝙ ipi oculi pati poſſent. An noua
virtute ad hoc noſtri viſus ⁊ oculi iuuarē
tur et foꝛſitã ita ē in ſpũalibus viſionibus
que ſunt ꝓphice reuelatiões ⁊ apparitio
nes ꝙ noſtri viſus interioꝛes id eſt noſtre
vtutes ītellectiue nouo adiutoꝛio eleuãť
ꝯfoꝛtãť vt talia valeãt īteruenjri. Interdũ
ãt velaminibꝰ ſignoꝝ ⁊ figuraꝝ rerũ viſa
rum fulgur eis ⁊ claritas tēperať. De hoc
autem ꝑſcrutatius inqram in ſequentibꝰ
ſi deꝰ voluerit. Interdũ autem veriſimile
valde eſt homines gloꝛificatos ſiue gloꝛi